

Bodor Panna

Szèna Bogi és az elveszett reggel

Fodor Anikó rajzaival

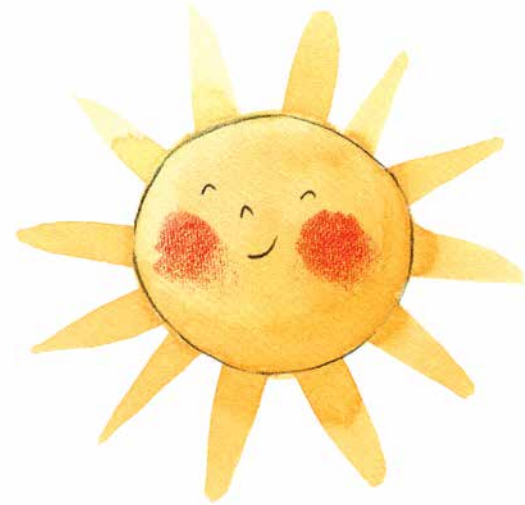

AZ ELVESZETT REGGEL

Széna Bogi arcát szinte teljesen elfedte boglyas haja, és hiába süttött legalább hét ágra a nap, ő csak szuszogott tovább az ágyában. Pedig már dél felé járt az idő.

Máskor Bogi kelt fel elsőként, sőt, előfordult, hogy ő keltette fel a szüleit hajnalok hajnalán!

Ahogy forgolódott és hánykolódott álmában, újabb és újabb dolgok akadtak a hajába – hiszen Széna Bogiról mindenki tudta, hogy különösen kócolódós a haja!

Volt a hajában

egy **ECSET,**

egy apró, titokzatos **FÉMDOBOZKA,**

egy **TERMOSZ,**

két diómintás **ZOKNI,**

hat és fél használt **PAPÍR ZSEBKENDŐ,**

egy félig megolvadt tábla

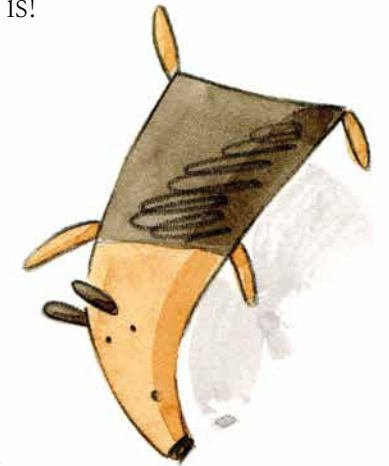
CSOKI,

de még egy összecukható **HAJSZÁRÍTÓ** is!

ERNŐ,
A **PLÜSSHANGYÁSZ**
pedig fejjel lefelé akadt bele,

közvetlenül egy **KÖRÖMCSIPESZ**
mellett.

Egyszer csak Bogi hatalmas zörgés és csörgés közepette felébredt, ellapátolta a haját izzadt homlokából és rémülten körbepillantott. *Mi történt? Elkéstünk az oviból? Netán elaludtunk?* – aggódott magában. Elszorult a torka. Gyorsan kiszabadította a nehezebb dolgokat a hajából, Ernőt a hóna alá csapta. „KHRR!” – köhécselve megvakarta a gombócot a torkában, majd átrappolt a nappaliba.

Anya éppen a kávéját iszogatta, miközben egy illatos magazint lapozgatott.

– Jobban vagy, Boglyacskám? – kérdezte.

Úgy tűnt, hogy ő teljesen nyugodt! Pedig hétköznapi van! És anya olyankor mindig nagyon siet.

– Mi történt? Elfelejtettünk oviba menni? – kérdezte kikerekedett szemmel Bogi.

– Éjszaka **BELÁZASODTÁL**, emlékszel? Még énekelgettünk is kicsit, meg kaptál gyógyszert – mondta anya.

– Jaa... aha... – jutott eszébe már Boginak is, de a következő pillanatban ismét nagyon megrémült. – De ma kellett volna bevinni a papírgyűjtésre a dolgokat! És én megígértem Sára néninek, hogy nem felejtsem el. Erre még bemenni is elfelejtettem – fakadt sírva Bogi.

– Bogókám, beteg vagy, mindenki meg fogja érteni – mondta anya, és megölelte a kislányát.

De Bogi nem tudott megnyugodni. Hiszen ő megígérte!

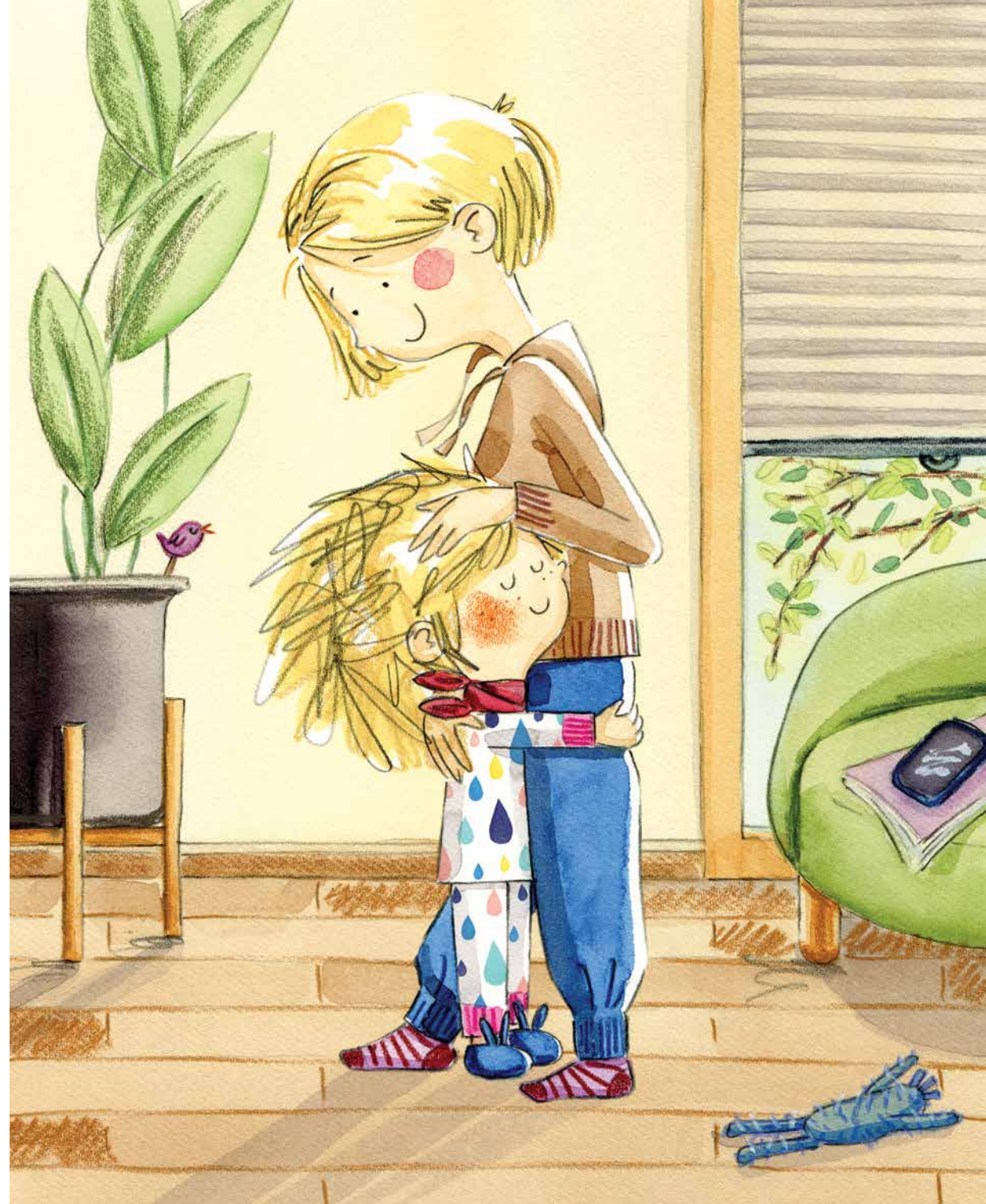
– Felhívom most Sára nénit, úgyis szólnom kell neki, hogy beteg vagy – javasolta anya.

Miután letette a telefont, Széna Bogi végre teljesen megkönnyebbült. Hiszen nincs semmi baj! Várják vissza és nem haragszanak rá.

– Így lehet végre nyugodtan otthoni vakációzni! – sóhajtott fel boldogan Bogi.

– Lehet, Boglyacskám, de közben **GYÓGYULJ IS MEG!** – simogatta meg Bogi hátát anya.

– Igyekszem, anyu – bújt hozzá Bogi.

AZ OTTHONI VAKÁCIÓ

A Széna családban nagyon komoly hagyománya volt az otthoni vakációzásnak.

Ilyenkor lehetett

napokig ugyanabban a
PIZSAMÁBAN MARADNI,

ÁGYBAN REGGELIZNI,

MESÉKET OLVASNI anyával,

ÜREGINYULAZNI,

TÖRTÉNETEKET KITALÁLNI,

**RAJZOLNI
ÉS FESTENI**
cél nélkül,

és úgy általában komó-
tosan és kényelmesen
PUNNYADNI!

– Gyere, Bogi! – tette le az üres bögrét anya. – Megcsináljuk az itthoni vakációzó trónodat! És utána megmérjük a lázadat – tette hozzá.

Az itthoni vakációzó trón kialakításánál az egyik legfontosabb szempont a kényelem. A helyszíne pedig természetesen az ágy. Először is nagyon sok párnát kell odakészíteni. Bogiék még a kanapéról is átcipeltek hármat a trónépítéshez. Másodszor is kell egy hűsítő takaró a trón tövében, mert Bogi nem szerette, ha túlzottan megmelegedett a takarója, amikor beteg volt. Ha már megfordította egyszer a forró takarót, klassz volt kicserélni egy hűs másikra.

Bogi plüssállataival körbevették a trónt, és odakészítettek még karnyújtásnyira öt könyvet, hiszen Bogi sosem tudta előre, hogy melyikhez lesz éppen kedve. Az éjjeliszekrényre pedig egy nagy pohár narancslét állított anya.

Miután elkészült az itthoni vakációzó trón, anya hozzáfogott, hogy megalkossa a szokásos itthoni vakációzó frizurát Széna Bogi tekintélyes hajkoronájából. Az évek során fáradságos munkával fedezték fel azt a különleges és praktikus, padliszán alakú kontyot, amibe nem tud annyi minden belegabalyodni, nem nyom, sőt még kényelmes is a betegsége napokon, mert olyan, mint egy plusz kispárna.

Anya tekerte és tekerte Bogi haját minden erejével, majd rögzítette egy hatalmas és széles hajgumival. Közben kicsit még nyöggött is a nagy erőlködéstől. A gyakorlatlan szemlélő azt hihette volna, hogy Kefir, a család kutyája együttérzésből liheg, pedig ő mindig lihegett. Ezután Boginak már csak bele kellett süppednie a trónusába, és nekilátni a pihenésnek. De persze előbb még lázat kellett mérni, úgyszólván anya kiadta az utasítást:

NEM SZABAD SOKAT MOZOGNI!

